

Sygn. akt III Cz 237/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Krystyna Wiśniewska - Drobny

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Maryla Majewska - Lewandowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 23 marca 2016 roku

sprawy z powództwa K. D.

przeciwko J. D. (D.)

o alimenty

na skutek zażalenia pozwanego

na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia Sądu Rejonowego w G.

z dnia 11 grudnia 2015 r., sygn. akt V RC 548/15

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSR (del.) Maryla Majewska – SSO Krystyna Wiśniewska – SSO Andrzej Dyrda

- Lewandowska - Drobny

Sygn. akt III Cz 237/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 grudnia 2015r. Sąd Rejonowy w G. udzielił powódce K. D. zabezpieczenia powództwa w ten sposób, że zobowiązać pozwanego J. D. do łożenia tytułem alimentów na rzecz powódki K. D. kwoty 250 złotych miesięcznie, płatnych z góry do dnia 15-go każdego miesiąca, do rąk powódki K. D., począwszy od dnia (...). - do czasu prawomocnego zakończenia postępowania, a w pozostałym zakresie oddalił wnioszek.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że J. D. (lat 48) i K. D. (lat 49) są małżeństwem od (...), zamieszkują razem w G.. Z małżeństwa urodziło się dwóch pełnoletnich obecnie synów.

Powódka wykonuje zlecenie na rzecz (...)Sp. z o.o. Jej miesięcznie wynagrodzenie wynosi 600 zł i stanowi jedyne źródło dochodu. Pozwany jest zatrudniony przez (...) S.A. Z tytułu wykonywanej pracy uzyskuje dochód w wysokości 1900 zł netto. Poza nieregularnym opłacaniem rachunków za czynsz, gaz oraz energię pozwany nie ponosi żadnych kosztów utrzymania rodziny i współmałżonka.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazując jako podstawę rozstrzygnięcia art. 753 k.p.c. oraz art. 27 kro, uznał, na podstawie twierdzeń zawartych w pozwie i odpisie skróconym aktu małżeństwa, że powódka

uprawdopodobniła swoje roszczenie. K. D. będąca małżonką pozwanego pozostaje w kręgu osób uprawnionych do alimentacji ze strony J. D., natomiast udzielone zabezpieczenie w kwocie 250 zł miesięcznie pozwoli zaspokoić powódce najpilniejsze potrzeby, a jednocześnie nie obciąży pozwanego ponad miarę zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 730¹ § 3 k.p.c.

Zażalenie na to postanowienie wniósł pozwany zaskarżając orzeczenie w zakresie punktu pierwszego. W uzasadnieniu podniósł, że pozwany uzyskuje dochód w wysokości około 2.000 zł brutto, regularnie opłaca czynsz, gaz i energię, natomiast pozostałe środki pieniężne uzyskuje powódka.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenie i oddalenie wniosku.

W odpowiedzi na zażalenie powódka wniosła o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Celem zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego nie jest zapewnienie egzekucyjnego wykonania przyszłego wyroku, lecz natychmiastowe dostarczenie uprawnionemu środków utrzymania (patrz: Komentarz do art. 753 kodeksu postępowania cywilnego, [w:] Bodio J., Demendecki T., Jakubecki A., Marcewicz O., Telenga P., Wójcik M.P., Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, Oficyna, 2008, wyd. III.).

Zgodnie z art. 753 § 1 k.p.c., w sprawach o alimenty zabezpieczenie może polegać na zobowiązaniu obowiązanego do zapłaty uprawnionemu jednorazowo albo okresowo określonej sumy pieniężnej. W sprawach tych podstawą zabezpieczenia jest jedynie uprawdopodobnienie istnienia roszczenia.

Sąd Rejonowy dokonując zabezpieczenia winien wziąć pod uwagę nie tylko ocenę tego, czy roszczenie małoletniej powódki zostało uprawdopodobnione, ale również dokonać oceny wniosku o zabezpieczenie w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, co w niniejszej sprawie uczynił w sposób prawidłowy.

Zwrócić należy uwagę, że zgodnie ze zdaniem drugim art. 753 § 1 k.p.c., Sąd udzielając zabezpieczenia opiera się jedynie na uprawdopodobnieniu istnienia roszczenia, co stanowi odejście od ścisłego formalizmu dowodowego.

Wskazane powyżej uprawdopodobnienie roszczenia, sprowadza się do wykazania prawdopodobieństwa prawdziwości danego faktu i traktowane jest jako środek zastępczy dowodu w ścisłym znaczeniu, gdyż zgodnie z art. 243 k.p.c. uprawdopodobnienie zwolnione jest z zachowania szczegółowych przepisów o postępowaniu dowodowym, co jednak przy ocenie wniosku nie wyłącza stosowanie przez sąd dyrektyw wynikających z art. 233 § 1 i 2 k.p.c.

Uprawdopodobnienie roszczenia w postępowaniu zabezpieczającym, wymaga od uprawnionego aby przedstawił i należycie uzasadnił twierdzenia, które stanowią podstawę dochodzonego roszczenia, zarówno co do okoliczności faktycznych, na których opiera się roszczenie jak i podstawy prawnej roszczenia, która powinna być również prawdopodobna (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 17 lipca 2013r., I ACz 1182/13).

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Katowicach w postanowieniu z dnia 20 września 2012r. (I ACz 850/12), roszczenie jest uprawdopodobnione, jeżeli istnieje szansa na jego istnienie. Wniosek ten może się w ostatecznym rezultacie okazać fałszywy w świetle głębszej analizy stanu faktycznego i prawnego, co jednak nie ma wpływu na ocenę zasadności udzielenia zabezpieczenia, gdyż istotą postępowania zabezpieczającego jest to, że sąd dokonuje jedynie pobieżnej analizy dostarczonego przez wnioskodawcę materiału dowodowego.

Powyższe okoliczności dają zatem podstawę do odejścia od rygorystycznego przestrzegania zasady swobodnej oceny dowodowej, choć nie może prowadzić do dowolnej oceny dowodowej.

Roszczenie powódki K. D. ma swoją materialną podstawę w art. 27 k.r.o., zgodnie z którym, oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczyniać się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Ustalając ten obowiązek należy uwzględnić zasadę

równej stopy życiowej, która „nie oznacza, że podział dochodów małżonków między poszczególnych członków rodziny ma być w pełni proporcjonalny do ich liczby, gdyż powinien być on dokonany z uwzględnieniem usprawiedliwionych potrzeb każdego z członków rodziny.” (Komentarz do art. 27 k.r.o., teza 8 [w:] Sychowicz Marek, Ciepła Helena, Kalus Stanisława, Domińczyk Tadeusz, Piasecki Kazimierz (red.), Czech Bronisław Kodeks rodzinny i opiekuńczy. Komentarz, Lex Polonica).

Pozwem z 3 grudnia 2015r. powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz alimentów w kwocie 500 zł miesięcznie, jak również udzielenia zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego w wysokości 500 zł. Koszty swojego utrzymania oszacowała na łączną kwotę około 750 zł. Uznać zatem należało, że powódka uprawdopodobniła istnienie usprawiedliwionych potrzeb jako osoby uprawnionej do świadczeń alimentacyjnych.

Niemniej jednak, nie można pominąć, że zakres obowiązku alimentacyjnego, a zatem udzielonego zabezpieczenia, winien uwzględniać również wymogi określone art. 135 § 1 k.r.o., a więc możliwości zarobkowe zobowiązanego. Te należy uznać za wykazane do kwoty około 2.000 zł. Nadto należało również uwzględnić dochód powódki w wysokości około 600 zł miesięcznie.

Uwzględniając usprawiedliwione potrzeby powódki, jak również okoliczność, że większość opłat obciąża osobiście pozwanego, ale przede wszystkim wynikający z art. 27 k.r.o. obowiązek zaspokajania potrzeb rodzin według swych sił i możliwości zarobkowych, uznać należało, że zabezpieczenie roszczenia powódki jest uzasadnione do kwoty 250 zł miesięcznie.

Z przyczyn wskazany powyżej, zażalenie pozwanego podlegało oddaleniu w oparciu o art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c.

SSR (del.) Maryla Majewska – Lewandowska SSO Krystyna Wiśniewska - Drobny SSO Andrzej Dyrda